

SRH 2016 – aneb 13 dní radování s 11 dny deště

Úvod

Možná, že někdo z Vás tento web čte poprvé a zkratka SRH mu nic neříká. SRH = Summer Radio Hiking, nebo-li letní radiové toulání. Co to je? Nic zvláštního. Někdo z Vás miluje teplé a čisté moře v Chorvatsku, jiný pravidelné zajíždění do různých zahraničních destinací, či pobyt na vlastní krásné chalupě. Zkrátka léto je většinou čas, kdy chceme vypnout a regenerovat svoje síly. Jak se to dělá, tak to záleží jen a jen na Vás. V mládí to určitě byla rodinná dovolená, s úžasnými zážitky s našimi dětmi. Později snad dovolené s kamarády. Samozřejmě plné krásných prožitků a neplánované zábavy. Někdo z nás chce na dovolené poznat všech těch tisíc zázraků naší Země a přírody. Zkrátka na Aljašce jsem ještě nebyl a je tam krásně. Loňská dovolená na Islandu byla také krásná, jo a skutečně Niagára temně hučí. To musím potvrdit.... Již dávno vím, že všechna krásná místa na Zemi nelze poznat. Pokud se o to někdo pokouší, pak mu to přeji. Většinou takový dokonalý cestovatel časem touží své zkušenosti předávat dál. Má pocit, že alespoň část těch zážitků musí dát těm, kteří tam nebyli.... Určitě jste to zažili. „Hele přijďte dnes k večer k nám, bude tam Tonda, něco popijeme a pak Vám promítnu fotky z Jižní Ameriky. Uvidíš, to se ti bude líbit“. Tak takto jsem byl několikrát nalákáván. Většinou to byl šílený večer, kde se promítaly šílené fotografie s komentářem, kde vlastně ani účastníkům „zájezdu“ nebylo jasné, jak to tam tenkrát bylo. Měl jsem ve svém životě štěstí, že jsem relativně toho procestoval dost. Odmítám se od jisté doby tedy takovýchto akcí zúčastňovat. Vůbec nic mi to nedává. Raději jdu na nějakou besedu s profesionálním cestovatelem, který alespoň promítá kvalitní fotografie, samozřejmě řádně utříděné a u kterých má předem připravený zajímavý komentář. Čas od času musím v rámci dobrých rodinných vztahů i takovou dovolenou prožít. Určitě není špatná, celkem bez problémů to přežiju. Přesto však vždy mám pocit, že se mnou cestovka manipuluje a že vlastně ta nádherná destinace Plitvických jezer je přeci jenom krásnější na fotografiích, než ve skutečnosti. Zkrátka na rozdíl od jiných nejsem typ cestovatele, který musí plnit příkazy typu: „Odjezd ráno v 8:00, příjezd v 9:30, prohlídka do 11:45, oběd v 12:15.....“. Vůbec cestovka, která udává časy ve čtvrthodinách, tak ta nemůže být solidní. Ale vraťme se k názvu SRH. Co tam v tom názvu má dělat to Rádio? Jo hochu stárneš..... Pamatuješ zkrátka doby, kdy to rádio byl úžasný druh komunikace. Neměli jsme doma žádné telefony, jediný druh komunikace byly dopisy. Jakmile bylo možno sdělovat své zážitky jinak a to například pomocí amatérského spojení, pak to bylo něco, co ve mně stále zůstává. Mám strach, že právě v dnešní době plné Facebooků, skype, SMS.....už to nikdy nebude ono. Rádio se snad udrží ve formě závodů, volání na DX expedice, ale už asi nikdy pro běžné popovídání. Ty tam jsou doby našich OL časů. Ale nebrečme. Zkrátka už jsem určitě někde psal o mých prvotních zážitcích s QRP a z vysílání z přírody. Mít možnost někomu sdělovat své krásné prožitky, ano to umělo z přírody rádio. Můj první Datel (stále ještě funguje) i s výkonem necelých 2W mne spojoval s kamarády. Pásmo 80m bylo plné signálů skoro 24 hodin denně. Ještě před pár lety bylo možné se ve večerních hodinách domlouvat s kamarády.... Dnes? Ale jo, naučte svého brácha CW a můžete každý den ve 20 SELC se spojovat. Když to nefunguje, klidně zapněte skype. Zkrátka i v dnešní době stále doufám, že se někde „vyloupnou“ Blaničtí rytíři radioamatéři vysíláči a budeme si v módu CW opět povídat a ne jen o přiblblém počasí HI. No a co ten hiking? Pokud něco do mého života patří, pak je to turistika. Ta mi pomáhá se udržovat, ta mi

pomáhá být v tom chátřání zdravější, než bych byl bez ní. Poslední dobou však v souvislosti se SRH se začínají projevovat vlivy „stárnutí“. Zkrátka, když jsem před 7 lety začínal SRH, cítil jsem se nějak mladší a silnější HI. Teď před SRH musím mít turisticky natrénováno tak 1200km. Každé jaro si všímám, že než ujdou první pětistovku, tak to není ono. Vůbec si nedovedu představit, že bych odjel bez přípravy. To by semnou asi seklo. Asi podobné pocity mají i mí kamarádi. Jak říká Jirka OK1DDQ (a to je junák), všechny ty kopce se každým rokem navyšují. Pokud SRH bude pokračovat i v roce 2017, pak to určitě nebude právě z hlediska tohoto problému centrálně organizováno. Každý musí zvážit sám kolik a jak a nesmí se přepínat. Upřímně však řečeno, při kolektivních akcích mi chybí více prostoru pro vlastní rozjímání a „bláznivé“ neplánované akce. Zkrátka akce, kdy jsme s Janou jeli na dovolenou, a já před křižovatkou házel korunou, jestli doleva, či doprava.

Tak jak to bylo letos? Sliboval jsem kamarádům, že akce SRH začne, až bude stabilní počasí nad střední Evropou. Bohužel však oni chtěli znát přesný datum a časový plán. Už zde je veliká chyba. Plán tedy byl stanoven s tím, že to vlastně nevyhovovalo nikomu. Dokonce i Jirka OK1DDQ si na tuto dobu naplánoval práci. Já jsem se pobláznil a vyrazil již 23.7. Nevím jak vy, ale s přibývajícím věkem se nějak zpomaluji. V dobách mého mládí jsem se stačil sbalit během 30 minut a přitom jsem na nic nezapomněl. Teď je to úplně jinak. Pokud bych neměl svůj soubor „věci na SRH“, tak by mi to snad trvalo celý den. Zkrátka přesně podle „vytitrovaného“ souboru jsem balil věci přesně v tom pořadí a počtu, jako v loňském roce. Zde se nakonec ukázala veliká chyba, že jsem prováděl korekce. Většinou u těch věcí, které jsem vloni nepoužil. A tak jsem sebou třeba nezabalil pláštěnku, vůbec jsem si neuvědomil, že taková pláštěnka zabírá minimální objem a přitom dokáže zachránit elektronické věci. Věřte, že po pořádném dešti většinou přestává mobilní telefon fungovat. Mám v tom bohaté zkušenosti HI. Vůbec balení věcí je věc. Pokud bych si věci nebalil sám, pak bych asi vůbec nic nenašel. Opravdu po padesátce pomalu, ale jistě, přecházíme do věku „hledání“. Zkrátka stále a neustále něco hledáme. Jediné východisko (Jožo Ferova teorie) je věci ukládat stále na stejné místo. Nedopustit, abych to uložil jinam. Určitě znáte ten případ, kdy občanku s řidičákem dáváte stále do šuplíku vpravo. Pak manželka potřebuje opsat číslo a nakonec Vám to vrátí do šuplíku vlevo. U mne toto vyvolává šílené stavy. Zkrátka mám svá teoretická místa ukládání věcí. Pokud však do toho zasáhne ten druhý, pak tam bych to zcela jistě nehledal. Ale pojďme si trochu popovídat o SRH2016.